

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ผลจากการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-4 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ส่งผลให้กรุงเทพมหานครเติบโตอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดการอพยพของประชากรจากภาคชนบทเข้าสู่เมืองหลวงมากขึ้น เนื่องจากประชาชนต่างต้องการได้รับบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ สิ่งอำนวยความสะดวกและค่าแรงที่สูง เพราะเมืองหลวงเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม และย่านพาณิชยกรรมที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่าการทำงานในภาคเกษตรกรรม ด้วยการเพิ่มขึ้นของประชากรที่เพิ่มมากขึ้นนี้เองทำให้กรุงเทพมหานครต้องประสบกับปัญหาต่างๆมากมาย เช่น ปัญหาความแออัดในพื้นที่เมือง ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาคนจนเมือง ปัญหาความเหลื่อมล้ำของรายได้ ฯลฯ การที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นทำให้พื้นที่ในเมืองมีไม่เพียงพอต่อการรองรับการขยายตัวนั้น เป็นเหตุให้เกิดการขยายตัวของพื้นที่เมืองไปสู่บริเวณชานเมืองซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่โดยรอบกรุงเทพมหานคร เช่น ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ ฯลฯ และเพื่อลดปัญหาการอพยพเข้าเมืองของประชากรในชนบท รัฐบาลจึงมีนโยบายการพัฒนาประเทศ โดยการกำหนดนโยบายการพัฒนาเมืองภูมิภาคไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ซึ่งแผนดังกล่าวจะช่วยกระจายรายได้ไปสู่พื้นที่ชนบท และลดความแออัดของประชากรที่หลั่งไหลเข้าสู่เมือง โดยการกำหนดเริ่มให้พัฒนาเมืองหลักคือเมือง เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา ชลบุรี สงขลา เป็นเมืองหลักเร่งด่วนและเมืองรองคือ พิษณุโลก นครสวรรค์ อุตรธานี ราชบุรี สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต เป็นเมืองที่เตรียมรองรับการพัฒนาต่อไป

จากนโยบายการพัฒนาดังกล่าวทำให้เมืองใหญ่ในภูมิภาคต่างๆ เกิดการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากการพัฒนาของตามโครงการของรัฐและเอกชนที่มุ่งพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมเป็นสำคัญ ทำให้สภาพของเมืองต่างมีรูปแบบการพัฒนาและการขยายตัวของเมืองไม่แตกต่างจากกรุงเทพมหานครนัก เพราะประชากรที่อยู่ในพื้นที่ชนบทก็ยังคงมุ่งหน้าเข้าเมืองเนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างรองรับดีกว่าชนบท จากการเพิ่มขึ้นของประชากรเป็นผลทำให้เมืองขยายตัวออกไปสู่พื้นที่รอบนอกอย่างรวดเร็ว เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อสนองต่อการพัฒนาเมืองด้านต่างๆ สำหรับการขยายตัวในพื้นที่ชานเมืองมักจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากการการขยายตัวของเมือง เนื่องจากพื้นที่เมืองมีความเข้มข้นในการใช้ที่ดินสูงและมีการขยายตัวของสิ่งปลูกสร้างตลอดเวลาทำให้เกิดความแออัด

จึงจำเป็นต้องหาพื้นที่ใหม่เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง นอกเหนือจากความแออัดของพื้นที่เมืองแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆที่ผลต่อการขยายตัวในพื้นที่ชานเมือง¹ ได้แก่ เพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเมือง การให้บริการด้านคมนาคมและการเข้าถึง นโยบายการพัฒนาพื้นที่ของรัฐ และเอกชน ราคาที่ดิน และปัจจัยรองอื่นๆเช่น การหลีกเลี่ยงการจราจรที่แออัด ขยายตัวของอุตสาหกรรม การขยายตัวของโครงการที่อยู่อาศัยในเขตเมือง และลักษณะของพื้นที่ชานเมืองที่คือ เป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท เป็นพื้นที่ที่ขาดการควบคุมการพัฒนาพื้นที่เพราะอยู่นอกเขตการปกครองของเขตเมือง มีการใช้ประโยชน์ที่ดินปนกันระหว่างพาณิชยกรรมและเกษตรกรรม ดังจะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของที่พักอาศัยและโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เกษตรอย่างรวดเร็ว สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ อากาศเป็นพิษ น้ำเน่าเสียในพื้นที่ชานเมือง ซึ่งสถานการณ์ต่างๆที่เกิดจากการพัฒนาของเมืองที่นำไปสู่การขยายตัวในพื้นที่ชานเมืองนั้นเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในหลายๆเมืองของไทย

จากนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทำให้เกิดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบลคือ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเป็นนโยบายในการกระจายอำนาจที่ต้องการให้ท้องถิ่นเป็นมีอำนาจในการปกครองตนเอง ซึ่งอำนาจดังกล่าวคือ ท้องถิ่นจะมีอำนาจในการตัดสินใจ กำหนดนโยบายและแผนงานพัฒนาเมือง รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้พื้นที่ต่างๆที่อยู่นอกเขตความรับผิดชอบของเทศบาล กลายเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้พื้นที่ชานเมืองที่เกิดการพัฒนาออกมาจากเมืองต้องตกอยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองที่ยังขาดความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากรและการเงินที่จะพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้สามารถรองรับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ได้² และจากปรากฏการณ์การขยายตัวของเมืองเข้าสู่พื้นที่ของอบต.นั้น ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย เช่น ปัญหาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาการจัดเตรียมสาธารณูปโภค สาธารณูปการสำหรับรองรับการพัฒนาที่จะเกิดในพื้นที่ เนื่องจากยังขาดประสิทธิภาพในการบริหาร เช่น การจัดเก็บภาษี ประกอบกับมาตรการในการจัดการพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มี ความเข้มงวดเหมือนเทศบาล เป็นผลให้นักพัฒนามุ่งพัฒนาพื้นที่ชานเมืองมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันเทศบาลก็มีการจัดเตรียมสาธารณูปโภค

¹ พงศ์สิทธิ์ ชุมสาย ณ อยุธยา. ผู้เชี่ยวชาญด้านการผังเมือง ช่างถึงในกรกช บุญรุ่ง. "แนวทางการพัฒนาพื้นที่ปล่อย่างบริเวณชานเมืองกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการวางผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540 .

² สถาบันดำรงราชานุภาพ , สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย , รายงานวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล (กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง, 2540)

สาธารณูปการในพื้นที่เพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต ดังนั้นเมื่อแนวโน้มการพัฒนามุ่งออกนอกเขตเมืองมากขึ้นก็ทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณในการลงทุน

จากการขยายตัวในพื้นที่ชานเมืองอย่างรวดเร็วและปราศจากการวางแผนหรือควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นผลทำให้เกิดปัญหาต่างๆมากมายเช่น ปัญหาทางด้านการจัดการขยะมูลฝอย ทำการบุกรุกพื้นที่เกษตร การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ขณะเดียวกันการแก้ไขปัญหาก็ไม่อาจบรรลุผลสำเร็จได้ เนื่องจากสองพื้นที่ที่มีความต่างกันในเรื่องของอำนาจหน้าที่และตัวบทกฎหมาย ผลประโยชน์ที่อยู่ในพื้นที่ เป็นผลทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปด้วยความยากลำบาก สิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นสถานการณ์และการพัฒนาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นกับเมืองหลายๆเมืองของไทย

สำหรับเมืองสุราษฎร์ธานีการขยายตัวของเมืองเกิดจากนโยบายการพัฒนาของรัฐที่กำหนดให้เป็นเมืองหลักในรองรับการพัฒนาที่จะกระจายไปสู่พื้นที่ชนบท ทำให้เมืองมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการค้า-บริการ ศูนย์กลางการปกครอง ศูนย์กลางการศึกษาและศูนย์กลางขนส่งในภาคใต้ตอนบน ประกอบกับนโยบายการพัฒนาพื้นที่ตามโครงการ Southern Seaboard ก่อให้เกิดการหลั่งไหลของประชากรเข้ามาสู่เมืองมากขึ้น ส่งผลให้เมืองขยายออกสู่พื้นที่ชานเมือง ทำให้เทศบาลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่บริหารเมือง ทำการขยายเขตเทศบาลจากเขตเดิม 6.95 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2527 มาเป็น 68.97 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2537 เพื่อสะดวกต่อการจัดการดูแล ซึ่งเขตดังกล่าวได้ครอบคลุมพื้นที่ที่คาดว่าเมืองจะขยายตัว แต่จากสภาพทางภูมิศาสตร์และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นผลทำให้ทิศทางการขยายตัวของเมืองไม่เป็นไปในทิศทางที่ได้คาดไว้ เพราะปัจจุบันการขยายตัวของเมืองจะขยายออกไปทางด้านทิศเหนือ ทิศใต้และทิศตะวันออก ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองกับอำเภอและจังหวัดโดยรอบเช่น อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอพุนพิน อำเภอบ้านนาสาร, จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยสภาพการขยายตัวของเมืองสุราษฎร์ธานีในปัจจุบันที่ขยายออกสู่พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาเมืองเพื่อให้เข้าใจถึงปรากฏการณ์ดังกล่าวยิ่งขึ้นจึงเลือกพื้นที่ศึกษาคือ เขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี องค์การบริหารส่วนตำบล 3 แห่งคือ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่ องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย องค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล เป็นพื้นที่ศึกษา เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เมืองและพื้นที่ขยายตัวของเมือง

ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาทางแก้ไขนั้น จำเป็นที่จะต้องศึกษาสภาพการพัฒนาเมืองของเทศบาลเมืองและองค์การบริหารส่วนตำบล การเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐาน และแนวโน้มการขยายตัว สภาพการบริหารการปกครองของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนผู้ที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเมือง เพื่อนำมาวิเคราะห์สภาพการ

พัฒนาเมืองที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางในการประสานงานพัฒนาร่วมกันของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในการแก้ไขปัญหาและสามารถวางแผนพัฒนาพื้นที่ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสม อันจะนำไปสู่การสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในเมืองและส่งเสริมเศรษฐกิจของเมืองให้ดีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.) ศึกษารูปแบบการพัฒนาเมืองสุราษฎร์ธานีและปริมณฑล
- 2.) ศึกษาบทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองสุราษฎร์ธานี ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีต่อการพัฒนาเมือง โดยเฉพาะเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีและองค์การบริหารส่วนตำบลรอบนอก
- 3.) ทราบรูปแบบของสภาพการพัฒนาเมือง ตลอดจนสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอันเกิดจากอำนาจหน้าที่และบทบาทที่แตกต่างกันของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.) เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และประสานการพัฒนาเมืองสุราษฎร์ธานีข้ามเขตบริหารการปกครอง

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1) ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาในพื้นที่เมืองสุราษฎร์ธานี ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี มีขนาดเนื้อที่ 68.97 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโดยรอบ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่ องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย และองค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ต่อเนื่องจากการขยายตัวของเมือง ทั้งหมดประมาณ 216 .07 ตารางกิโลเมตร

2) ขอบเขตเนื้อหา

ทำการศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ในปัจจุบันเพื่อวิเคราะห์

- สภาพการพัฒนาของเมือง
- ผู้มีบทบาทต่อการพัฒนาเมืองทั้งในพื้นที่เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานีและองค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย , องค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่และองค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล
- การประสานการพัฒนาเมืองระหว่างหน่วยงานต่างๆ
- สภาพปัญหาอันเกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่มีความแตกต่างทางด้านอำนาจและหน้าที่

จากประเด็นต่างๆจะนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการประสานการพัฒนาเมืองของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้เหมาะสมกับศักยภาพและสอดคล้องกับการขยายตัวของเมือง

1.4 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

การศึกษาอาศัยข้อมูลที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่ภาคสนาม และข้อมูลทุติยภูมิคือข้อมูลจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา ข้อมูลจากแผนที่, ภาพถ่ายและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

- 1) ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง การประสานงาน แนวคิดเกี่ยวกับการขยายตัวและการเจริญเติบโตของเมือง และกลุ่มต่างๆ รวมถึงอำนาจหน้าที่และบทบาทของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา
- 2) รวบรวมและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิวัฒนาการพัฒนาเมือง กลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง ลักษณะทางกายภาพ สังคมและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การกระจายตัวของสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายเส้นทางคมนาคม การใช้ที่ดินภายในเมือง แผนพัฒนาของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อวิเคราะห์ถึงรูปแบบการพัฒนาเมือง สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างทางด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) เก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ศึกษาโดยวิธีการสำรวจ สังเกตการณ์ สัมภาษณ์กับประชาชนในพื้นที่ศึกษาและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเมือง
- 4) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือทางสถิติและแผนที่ซ้อนทับ
- 5) รวบรวมและสรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งทางด้านเอกสาร การสำรวจพื้นที่
- 6) เสนอผลการศึกษาในรูปแบบของการอธิบายและบรรยายเชิงพรรณนา ตาราง แผนที่และรูปภาพ
- 7) สรุปผลการวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะแนวทางการประสานการพัฒนาเมืองของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับศักยภาพและแนวโน้มการขยายตัวของเมือง

1.5 แหล่งที่มาของข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ได้จำแนกข้อมูลตามแหล่งที่มาได้เป็น 3 ประเภทคือ

- 1) ข้อมูลสถิติ เอกสาร รายงานจากหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสถาบันต่างๆ
  - สำนักทะเบียนราษฎร
  - สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
  - สำนักโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
  - กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
  - หอสมุดกลาง สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  - ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  - สถาบันวิจัยสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  - ห้องสมุดประชาชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
  - หอสมุดแห่งชาติ
- 2) แผนที่และภาพถ่าย
  - แผนที่ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคาร, การแบ่งเขตการปกครอง ของกรมโยธาธิการและผังเมือง
  - แผนที่เส้นทางคมนาคม, แผนที่ฐานต่างๆ ของกรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม
  - แผนที่การใช้ที่ดิน, โครงการที่อยู่อาศัย, แนวท่อจ่ายน้ำ ของสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดสุราษฎร์ธานี
  - ภาพถ่ายจากสถานที่จริง
- 3) ข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามที่มาจากการสำรวจ, การสังเกต

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาเมืองข้ามเขตการปกครองทั้งในเขตเทศบาลและเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลอดจนถึงกลุ่มที่มีบทบาทในการพัฒนาเมือง
- 2) มีความเข้าใจถึงการดำเนินงานพัฒนาเมืองตลอดจนปัญหาต่างๆในการพัฒนาเมืองข้ามเขตบริหารการปกครองของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความแตกต่างกันทางด้านอำนาจหน้าที่และบทบาท
- 3) สามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาเมืองระหว่างเทศบาลและอบต. ในการประสานงานและกำหนดนโยบายรวมถึงแผนงานและโครงการพัฒนาเมืองให้มีความสอดคล้องกัน

1.7 คำจำกัดความ

การพัฒนาเมือง คือ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของเมือง ซึ่งประกอบไปด้วยระบบโครงข่ายคมนาคม ระบบไฟฟ้า ระบบประปา การใช้ที่ดิน การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการพัฒนาต่างที่เกิดขึ้นจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบและมีแบบแผน

เมืองสุราษฎร์ธานี คือ พื้นที่เขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีเนื้อที่ 68.97 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่ องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย องค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล ซึ่งมีเนื้อที่ 216.08 ตารางกิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนตำบล คือ หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยกฐานะมาจากสภาตำบลที่มีรายได้เฉลี่ยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท จะยกฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 40 พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537)

บริเวณทล คือ พื้นที่ที่อยู่บริเวณโดยรอบเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี อันได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่ องค์การบริหารส่วนตำบลมะขามเตี้ย องค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย